

[Minn-Hansen.]

min opfattelse helt rigtige synspunkter vender sig principielt imod den statslige bistandsfond og taler om den konkurrenceforvridning, som kan opstå ved denne lovgivning. Jeg gør opmærksom på, at Industrirådet — det gør jeg, fordi hr. Glensgård omtalte Industrirådet — var deltager i denne advarsel imod lovgivningen, og vi har ikke hørt andet fra Industrirådet end denne skrivelse, der burde have været optrykt til betænkningen, og som bør foreligge inden tredjebehandlingen. Vi må altså betragte det som disse erhvervs afgørende indvendinger imod en lovgivning af denne karakter.

For der er jo ikke sket nogen ændringer i det principielle, fordi man ændrer beløbet fra 200 mill. kr. til 100 mill. kr., og fordi man anvender en anden administrationsform. Derfor må vi regne med, at det, erhvervene har sagt, de advarsler, de er fremkommet med, den kritik, de er fremkommet med mod denne lovgivning, fortsat holder.

I øvrigt vil jeg gerne sige om bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 — hvor der som begrundelse for at nedsætte de 200 mill. kr. til 100 mill. kr. henvises til, at miljøministeren vil yde tilskud til gennemførelse af forureningsbekæmpende foranstaltninger inden for industrien — at jeg kan ikke se, at de to ting har noget som helst med hinanden at gøre. Forslaget om midlertidig støtte til miljøinvesteringer kommer jo til første behandling senere i dag, men jeg vil gerne nu sige, at vi anser det for en naturlig samfundsopgave at gøre en indsats imod forureningen, og det er noget ganske andet end det, der har været tanken og er ideen med dette lovforslag.

Hr. Ingomar Petersen forstod ikke, at mit parti kunne vende sig imod de to lovforslag. Ja men vi foretrækker en liberal fremgangsmåde; hvis man ønsker, at det skal være staten, der skal støtte alt, så får man også et skatteniveau derefter, så får man en forvridning af erhvervslivet, som vi ikke synes om. Det er en nydannelse, når man vil gennemføre en lovgivning om driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder. Jeg mener, at de principielle synspunkter, som de erhverv,

jeg nævnte, har angivet over for forslaget om den statslige bistandsfond, også gælder det andet lovforslag, og at vi er på linje med dem.

Jeg kan i øvrigt henvise til mine bemærkninger ved første behandling; jeg synes, det er helt urimeligt, at partier, der ellers betegner sig som liberale, ønsker at gå ind i en sådan lovgivning.

Ømann (SF):

Jeg behøver jo ikke at sige til indledning, at dette ikke er vor kop te: ydelse af erhvervsstøtte. Men overskriften på denne lovgivning er jo beskæftigelsen og en nødsituation.

Jeg må nok sige, at set på baggrund af de forslag, vi tidligere har haft i den retning om afskrivninger, som folk selv kan tilegne sig, uanset om de har nogen som helst beskæftigelsesmæssig virkning eller de ikke har det, er dette her en langt, langt bedre lovgivning. Her er der dog indsat organer, som kan bedømme og finde ud af, om de ydelser, der sker fra det offentlige, sker efter nogenlunde fornuft, og derfor kan vi gå ind for det.

Jeg beklager naturligvis, at effekten af det største af lovforslagene, nemlig det om finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder, er stækket væsentligt ved, at man skærer ned fra 200 mill. kr. til 100 mill. kr. Det opvejes dog af, at regeringen har lovet, at de nedskårne 100 mill. kr. går til miljøforbedrende foranstaltninger. Jeg håber, at det lovforslag, vi skal have til første behandling senere på dagen, bliver således omformet, at loven vil have ikke alene samme effekt, men en større effekt, hvad jeg tror den vil have.

Dernæst, hvad angår henlæggelsen af administrationen til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, må jeg sige, at jeg har ikke meget imod det. Det er et organ, som er vant til at se på den slags sager, og jeg ser også, at så undgår man at oprette et specielt organ, en speciel bestyrelse for disse ting, som vel nok kun ville kunne blive ringere end den, der er her.

Jeg skal derfor anbefale at stemme for regeringens ændringsforslag på dette om-